

רווח בין השורות החיצוניות כשיעור הראוי. **קשיא דרבנן אדרבנן**. שבכלאים הם סוברים שאומרים "רואין", ואילו בקברים הם סוברים שלא אומרים "רואין".

וקשיא דרבי שמעון אדרבי שמעון. שבכלאים הוא סובר שאין אומרים "רואין", ובקברים הוא סובר שאומרים "רואין".

ומתריצין: **דרבי שמעון אדרבי שמעון, לא קשיא**. כי **התם בכלאים, לא נטעי אינשי אדעתא ליעקר**. אין אדם נוטע גפנים בין השורות על דעת לעקורם אחר כך, הלכך לשם כרם נטע הכל. וכיון שלא נטעו כהלכתו, אינו חשוב כרם.

אבל **הכא בקברים, זימנין דמיתרמא ליה בין השמשות**, לפעמים קורה שהזמן דוחק שהוא ערב שבת בין השמשות, **ומיקרי ומנחי ליה**. וקוברים את המת בין מתים

הקבורים לפי הסדר, על דעת לפנותו אחר כך משם. ולאחר מכן שכחו, או שקרה אונס שלא יכלו לפנותו. ולכך אנו אומרים "רואין", ודנים את יתר הקברים החיצוניים כשכונת קברות. (219)

דרבנן אדרבנן, נמי לא קשיא. כי **הכא בקברים, כיון דמינוול, בזיון הוא למת** ליקבר סמוך כל כך לקברים אחרים **לא מקרי קבר**. שודאי כולם לא נקברו שם בקבורה רגילה, ולכן לא הוי שכונת קברות.

אבל **התם בכלאים, יתכן שיטע אדם כרם בצפיפות, כי מימר אמר, הוא חושב בלבו ואומר, הי מינייהו דשפיר, זו שתיקלט באדמה ותצליח, שפיר, אותה אשאיר, ודלא שפיר, וזו שלא תצליח, אעקור אותה, ליהוי לציבי, תשמש לי לעצים לשריפה**. הלכך אנו אומרים רואין את האמצעיות כאילו אינן, והשאר יש עליו דין כרם.

הדרן עלך המוכר פירות

על דעת לפנותם, אלא כולם נקברו שם לצמיתות על ידי הדחק. ומכל מקום, לא הוי שכונת קברות, כיון שלא נתכוונו לעשות שם בית קברות לקבור שם עוד מתים, אלא אלו בלבד נקברו שם באקראי. על פי מהר"ם.

כדין כרם אלא רק ששה טפחים כדין גפן יחיד. 219. הביאור על פי הגירסא שלנו, וכפירוש רבינו גרשום. והרשב"ם כנראה יש לו גירסא אחרת, ומפרש שבודאי האמצעיים לא נקברו שם